

140. I Smålan', där mår man så gött

1. I Smålan', där mår man så gött, gött, gött,
man lätt kan få sej en plätt, plätt, plätt
Ja, intet annat lan' en uppvisa kan,
där allting är så ljuvligt och så gött, gött, gött

2. Se flickorna där ä så söta som bär,
med kritvita ärmor och smånätta tär
De bli röa i synt, när en tar dem om trynt,
och hä gör i hjärtat så gött, gött, gött

3. Men te kyssa dem det går rakt inte an,
då sparka de värre än mårra minsan
Ja, Anders Pers Pål, han feck nog känna på't
men han töckte allt ändå att det var gött, gött, gött

4. Se Stina, ho slog honom rakt på hans trut
och bad honom veta si söndiga hut
Men hur det sen geck, så kyssen ho feck,
och så töckte ho allt att det var gött, gött, gött

/Ur Sv. Eduard, "200 Gamla kända visor", nr 140/